

som blev vedtaget i Gaar i Folketinget, er Forslag om et Tillæg til Loven om Valutacentralen af 29. Marts 1924. Det var naturligt, da denne Valutacentral nu var etableret, at bygge videre i alt Fald i nogen Grad paa denne Kendsgerning og at gøre det under den Form, at man søgte at udvide Valutacentralens Virkeomraade til ikke blot at beskæftige sig med Valutahandelen, men ogsaa at overveje, i hvilken Udstrækning fremmed Valuta bør stilles til Raadighed til Indkøb af Varer, hvis Hjemførsel til vort Land dog maa siges at være af noget tvivlsom Værdi, og som i mangfoldige Tilfælde i høj Grad har bidraget til en Svækkelse af den Handelsbalance, der har sin Betydning for Valutatilstanden. Som Følge af denne udvidede Opgave, der altsaa tænkes lagt i Valutacentralens Hænder, har man, da det drejede sig ikke blot om Valutahandel, men ogsaa om andre Sider af Erhvervslivet, ment det rimeligt at foreslaa en Udvidelse af Valutacentralens Bestyrelse saaledes, at den kom til at omfatte Repræsentanter for de forskellige Erhverv og Interessegrupper, som der maa tages Hensyn til ved Indskrænkning af Tilførselen af fremmede Varer. Forslaget er i Folketinget undergaaet visse Ændringer, der dog ikke er af den Karakter, at de i og for sig forandrer de Hovedsynspunkter, som var raadende i det oprindeligt udarbejdede Forslag, og som gaar ud paa, at det maa være muligt gennem en saadan Valutacentral at begrænse Indførselen af fremmede Varer i nogen Grad og at gøre det saaledes, at der ved denne Begrænsning tages Hensyn til de andre Interesser i vort Land, til Eksportinteresser, og hvad der i øvrigt kan komme i Betragtning. Disse Forhold er jo af en saadan Karakter, at jeg ikke anser det for rimeligt at uddybe dette Spørgsmaal videre, men jeg har drøftet det med Udvalget i Folketinget, og for saa vidt det høje Landsting ogsaa maatte anse det for nødvendigt at nedsætte Udvalg, er det en Selvfølge, at jeg meget gerne vil komme til Stede der og i Enkeltheder føre en Forhandling om Omraadet og Formen for den Virksomhed, der tænkes iværksat i Henhold til denne Lov.

Lovforslaget paabyder ikke, hvilke Foranstaltninger der skal iværksættes, men

det giver en Adgang til Iværksættelse af Foranstaltninger, tagende Sigte paa at begrænse Indførselen af fremmede Varer, ganske særlig saadanne, som har en Luksuskarakter, og som altsaa maa anses at ligge indenfor Rammen af de Varer, som Valutakonferencen talte om ikke var paakrævet for vort Land. Ved de Ændringer, der er indført i Lovforslaget i Folketinget, er Centralens Bestyrelse udvidet yderligere; i Stedet for til de 8 Medlemmer, jeg havde foreslaaet, er den udvidet til 12, hvilket medfører, at Erhvervsorganisationer i højere Grad end oprindeligt paatænkt kan blive taget med paa Raad om Besættelsen af disse Pladser. Dernæst er Rigsdagens Adgang til at være medbestemmende forstærket under Behandlingen i Folketinget, samtidig med at der er sket en Udvidelse af de Beføjelser, der tillægges Ministeren. Denne havde oprindeligt ikke nogen Beføjelse til selv at rejse Spørgsmaal om, hvilke Omraader der kunde være Tale om at tage under Behandling, men en saadan Beføjelse er ved Behandlingen i Folketinget blevet tillagt Ministeren.

Det er ved Lovforslaget forudsat, at hele Spørgsmaalet om Ordningen af Valutahandelen skal gøres til Genstand for fornyet Overvejelse i den udvidede Bestyrelse, som Valutacentralen herefter vil faa. Der er nemlig, som sikkert heller ikke ubekendt for dette høje Ting, adskillige, der har fremsat Klager over de Principper, man er gaaet frem efter ved Ordningen af Valutahandelen, efter at Centralen var blevet oprettet. Der er blevet fremsat Klager saavel fra Vekselerere som fra Banker over de Former, under hvilke Autorisation er givet, til nogle og ikke til andre, til at drive den Handel med Valuta, som et betydeligt større Antal Banker og Vekselerere tidligere havde. Og der er i hvert Fald under de Forhandlinger, som er ført i Folketinget, foruden Tanken om en Udvidelse af Kredsen af handlende paa dette Omraade ogsaa nævnt den modsatte Vej, som det er muligt at gaa, nemlig til en yderligere, en virkelig Centralisering af Valutahandelen, saaledes at al Tale om, at den ene favoriseres paa den andens Bekostning, eventuelt kunde ophøre. Men det er jo under den tidligere Regering, at Loven om Valutacentralen er vedtaget,